

फलितमाह यत्रेति यत्र कुत्राप्यनुमाने ईशादृष्टनित्यात्मान्यतमसाधेसाध्यसिद्धिभावायतः कृतं अलं भावनया लभित्यर्थः उक्तं विधयानुमानस्याप्रमाणत्वात् शरीरस्य शरीरात् ॥ २८ ॥ अनुमानस्य प्रामाण्योपगमे तु तत एव देहादनन्यात्मसिद्धिरित्याह रेत इति यथा समाने पिभूतचतुष्टयसंयोगे वटकणिकायां वटपत्रपुष्पफलमूलत्वगादिरूपरसादयो तर्हि ताः एव तत्तद्वेत्तसि समानेऽप्युपपन्नं भक्तभोगे मनोबुद्ध्यहंकारचित्तशरीराकारगुणादयो तर्हि ताः संत आ वि भवंति यथा वा एकस्मादेव धेनुपशुकान्तृणोदकात्पयः सर्पिषीपृथक् स्वभावे यथा वा बहुद्रव्यकलकाद्विचित्रात्रमधिवासिताम्बदशक्तिरुत्पद्यत एवैतत्स उपलभ्योपलब्ध्यां शैवाभूतसंयोगाद्वा चैतन्व्यं जन्यते जातिर्जन्या इत्यादेः यथा वा काष्ठद्वयसंश्लेषात्तत्पयकाशकोशिजायत एव भूतयो गदपितृकाशकं चैतन्व्यमुत्पद्यते इति जडद्वयादजडोत्पत्तौ दृष्टान्तरं पराभिमतं सृष्टिरिति यथा तर्कमते जडयोरप्यात्मनसो र्योगादजडं सृष्ट्यादिरूपज्ञानं जायते तद्वदत्रापि भविष्यति एवमुत्पन्नं चैतन्व्यं अयस्कान्तं मणिलोहमिव इन्द्रियसंघातं चालयिष्यति कार्यवैचित्र्यमपि पार्थिवांशगतजातिभेदादेव भविष्यति सूर्यकांतयोगादेव सूर्यरश्मयोऽग्निमुवते न पृथ्व्यन्तरयोगाच्च दत्तत्वं एवं भोक्तृत्वं नृजलशोषकत्ववत्संघातस्यैव युज्यते इति युक्तं शरीरादन्यो जीवो नास्तीति ॥ २९ ॥ एतद्ब्रूयति प्रेतीति प्रेतीभूते देहे

यत्र यत्रानुमाने स्मिन्कृतं भावयतोऽपि च ॥ नान्यो जीवः शरीरस्य नास्ति कानां मते स्थितः ॥ २८ ॥ रेतो वटकणीकायां घृतपाकाधिवासनं ॥ जातिः सृष्टिरयस्कां तः सूर्यकांतोऽबुभक्षणं ॥ २९ ॥ प्रेतीभूतेत्ययश्चैव देवताद्युपयाचनं ॥ सृते कर्म निवृत्तिश्च प्रमाणमिति निश्चयः ॥ ३० ॥ नन्वेते हेतवः संति ये केचिन्मूर्तिं संस्थिताः ॥ अमूर्तस्य हि मूर्ते न सामान्यं नोपपद्यते ॥ ३१ ॥

चैतन्यात्ययो देहातिरिक्तात्माऽस्ति त्वेव प्रमाणमित्यध्यास्तस्य योज्यं यदि देहश्चेतनः स्यात्तर्हि सृतेऽपि देहे चैतन्म्यमुपलभ्येतातो न देहधर्मश्चेतन्यमित्यर्थः त्रैत्यभूतात्यय इति पाठे यस्मिन्सति देहो न वश्यति असति च नश्यति स देहादन्य इत्यर्थः तथा शरीतज्वरनिवृत्त्यर्थं मंत्रप्रतिपाद्यादेव तालोकायतिकेन ग्राथ्येति सा चेद्वृत्तमयी स्यात्तर्हि घटादिव दृश्येत सूक्ष्मशरीरस्य लोकांतरसंचारक्षमस्यास्वीकारात् आदिपदात् भूतावेशोऽपि पाद्यः यस्मिन् शरीरे भूतान्तरमाविशति तदा तदेहपीडयामुख्यो देहपतिर्न बाध्यते किंतु आबिष्ट एव तदानीं तस्यैव देहाभिमानात् तदपगमे तु मुख्य एव बाध्यतेऽतो न देह आत्मा दृष्टविरोधादित्यर्थः सृते कर्म निवृत्तिः कृतनाशः चातुऽत्पत्तौ अकृताभ्यागमश्च दोष इत्यर्थः ॥ ३० ॥ एवं स्वमते साधकाऽप्युक्ताऽपरोक्तान्हेतूनां भासयति नन्वेत इति मूर्तिं संस्थिता जडमेवाभ्यायादिकमिति सर्वपूर्वोक्ताहेतवो जडा जडसिद्धावेव पर्यवस्यंतिन त्वजडसिद्धौ हियस्मान्मूर्तादमूर्तस्य ज्ञानस्योत्पत्तौ पृथिव्यादि चतुष्टया वाकाशोऽप्युत्पद्येतेत्यर्थः सामान्यं सादृश्यं कार्यस्य कारणेन सद्भावगतं नृद्वदादौ न तु मूर्तामूर्तयो रत्यंतं विलक्षणयोस्तदुपपद्यते यदपि तर्कमंतजडयोरालम्बनसो र्योगादजडं ज्ञानमुत्पद्यते तदपि दृश्याद्ब्रह्मज्ञान्मांसं भवात्सत्यात्मेयमेव ॥ ३१ ॥